

1850-06-16

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Magleby, Møn

Arkivplacering:
Mappe 3 nr. 19

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard skriver om, at det aldrig er godt at blande sig i andres anliggende. Hun har fortrudt, at hun har blandet sig i Boyisens. Hun er ved at hjælpe en veninde med at lave en rejsepose, den er skitseret i brevet. Georgia har af sin far fået tilladelse til at rejse til Veiby.

TRANSSKRIFTION

Til

Hr. Landskabsmaler Skovgaard
hos Gaardmand Hans Peter Petersen
Magleby
pr Stege

|bedes besørget med provst Ingersløvs postbud
betalt|

|16. juni 1850|

Søndag Morgen

Jeg havde en deilig Drøm i nat, jeg syntes Du var kommet hjem, og Du kan troe, jeg kjælede for Dig; Det gjorde saa usigelig godt. Men da jeg saa kom op og saa og følte det stygge kolde Veir, saa var det forbi med den behagelige følelse af Drømmen; og nu vilde jeg kun ønske at jeg kunde besøge Dig, kjære, bedste Ven! Og tale med Dig til Veiret igjen bliver godt. I Søndags var Suse og jeg hos Høyens; jeg ved ikke hvorfor, men jeg har ligesom faaet lidt Haab om det Du ved nok. Der er vel egentlig ingen Grund dertil, men der var Noget, som ikke lader sig beskrive, i hendes Opførsel, der forekom mig ligesom et Glimt af Haab. Hvad ham angaar, saa var han nær gaaet fra Sans og Samling ved at finde hende der, saa jeg blev ganske bange for ham; og, hvis han bilder sig [ind] at han har hilst paa Alle de Tilstedeværende, saa tager han meget Feil, for vi gik Alle op i Een for ham. Der er endnu en Ting der styrker mit Haab, det er at Susette mindre og mindre kan finde sig i Metas Opførelse, hun holder vist derfor ikke mindre af Meta, men jeg troer alligevel, at hendes Indflydelse paa Susette er svækket, og at S., der bliver sødt tilbage af M. hvergang hun søger som Veninde at gjøre hende Forestillinger, derved kommer til at trække sig tilbage ogsaa paa sin Side. Jeg ønsker det saa meget, det er maaske derfor, jeg har faaet saa godt Haab.

Det gjorde mig næsten ondt at see [?hr] Boisen igaar, jeg var lidt deroppe; idet jeg gik og han fulgte mig ud, kom jeg til at sige at jeg længtes saa meget efter at han skulde faae Præstekald, fordi jeg syntes han

●2●

var saa skicket dertil og fordi jeg troede det i det hele taget vilde være godt. Da kom der Noget saa smerteligt i hans Udtryk, han sagde at han længtes Derefter, men det kunde [?] der dog ikke være Tanke om og at det gjorde ondt at tale om, saa jeg blev ganske bedrøvet og fortrød hvad jeg havde sagt; men Du kan troe, det er aldrig godt at blande sig ind i Andres Anliggender. Jeg har fortrudt det, saavel som at jeg bebreidede Meta at hun var saa meget hjemmefra, man overbeviser ikke, men kan maaskee Lidt sætte noget imellem Mand og Kone, og den maa dog Ingen adskille ikke med det Mindste; nu bliver jeg dog nødt til at tale lidt mere med Boisen ved Leilighed, for vi blev lidt kort afbrudt, og jeg synes ogsaa jeg vil sige ham, at jeg føler det var galt handlet af mig. I Anledning af at Meta var saa meget hjemmefra yttrede han til mig, at hun var jo vant til at leve meget om og med sig selv, og de maatte jo søge at værre saa meget som muligt for de Gamle, men at det gjorde ham ondt, var tydeligt at see. Nei, min Ven, naar jeg først hører Dig heelt og holdent til, saa skal jeg ikke mere forlade Dig, men med Guds Hjælp endda være noget for min Fader; men det [?], sig jeg har jo heller aldrig været det for ham, som Meta er for sin Søster, men deri ligger netop Ulykken; saa meget kan hun ikke være for to.

Mandag.

Jeg gaar hver Dag i Kjøkkenet, til stor Morskab for Titus, der kommer med Udbrud som: "Men! skræller Du ogsaa Kartoffeler; nu skal vi nok snart see Dig sidde og brodere med et Paar Køkkenpighænder", o.s.v. Lad ham kun lee, jeg kan godt mærke, at det er meget rigtigt og fornuftigt af mig at jeg kan benytte denne [Tid] dertil. [Overstreg: Denne] Naar mere selv kan Noget, saa er det ingenting

●3●

at føre Huus, men naar man er uvidende om Alt, saa maa man enten give sig Pigen ivold eller ogsaa, som jeg har hørt om fru Brock, naar man er samvittighedsfuld var at gaae op i det; Hun har dog været bekjendt som en aandfuld Dame, men aldrig saa snart blev hun gift før hun ikke tænkte paa andet end Kogebogen, som hun for at sætte sig ind i det maatte studere fra Grunden af, og paa at tørre Støv af o.s.v.; som hun nu selv har sagt til Rikke, at hun aldrig mere har Lyst til at læse i nogen Bog. Man lærer det vist lettere praktisk, og saa kan det vist heller ikke komme til at ligge saa tungt paa Sindet, for det er det virkelig ikke værd.

Susette har begyndt en Reisepose til Maribo, som jeg har lovet at hjælpe hende med. Hun vilde saa gjerne have en Kylling derpaa, men da den skal være større end den Rikke fik saa kan den ikke syes ligederefter, ved Hjælp af den har jeg nu søgt at lave Noget sammen, men Gud ved hvordan

det vil blive Saadan omtrent ogsaa Hyldebusken bagved, troer Du det kan gaae nu? Den brune Kylling gjemmer vi til Du kommer hjem, for naar der bliver valgt mere farver bliver den maaske tydeligere, og det var, synes jeg |den| der stod smukkest der. Jeg har faaet Lov af Fader til at komme lidt til Veiby, nu kommer det kun an paa naar Du kan; hvis Du kunde i Juli, var det jo rigtignok det Bedste, men det kan vi tale om naar Du kommer hjem; Jeg kommer nok ogsaa lidt til Betty, men det tænkte jeg at jeg kan gjøre fra Nysø af. Jeg skal hilse Dig fra Høyen.

Din G

16 Juni 1850.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 3 Nr. 19

Jensens Mønstre.

Jeg sende en hilsen til min søn, jeg spjættede at
nuvel kommet hjem, og så kan du se jeg gjaldte for at jeg
det gjorde for at jeg vilde godt. Men da jeg var kom og
og jeg og folk der jeg ville. Men da jeg var kom og
det med den bejærlige hjælp af min søn, og så vilde
jeg kan ikke at jeg kunde hjælpe dig, hvor, hvis du
og det med at jeg vilde hjælpe dig, hvor, hvis du
I søndags var du og jeg for Stigens; jeg sendte the
først, men jeg var ligesom for det lidt for
det så var det. Det er det egentlig i den henseende
men det var Stigen, for ikke ladte sig hjælpe, i første
Opførelse, der foretog mig ligesom at gå ind af Land.
Jeg var angivelig, for nu var jeg for Stigens
og Stigens med at sende mig. Men jeg var den gang
denne for mig, og jeg var til den gang for mig
for alle de tilfældigheder, for den gang for mig
for mig til alle og i den gang for mig. Det er det
den ting der foretog mig det er det Opførelse
og minde den første i Metas Opførelse, for første
først ikke minde af Metas, men jeg var alligevel
at første tilfældigheder og Opførelse er første, og at
I, der bliver først tilfældigheder af Stigens for mig
for minde at Stigens første tilfældigheder, der var den
med til at første tilfældigheder mig for mig til Stigens. Jeg
ikke det for mig, det er mig derfor jeg for
først for mig det.

Det gjorde mig mig det at den Bølge mig,
jeg var det første; det jeg til mig for mig mig
det kom jeg til at jeg for mig for mig efter
at jeg, alle for mig, fordi jeg spjættede for

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

